

Вараъ ҳақида келган ҳадислардан намуналар

| Тазкия дарслари (262-дарс)

19:00 / 30.12.2023 866

لَا قَرْنَامَيْلَارْنَبَةَفْيَدُحْنَعْ
يَلَصَهْلَأُلُوسَرِيَلَلَاق
لُضَفَ «مَلَسَوْهَيَلَعْهَلَلَا
لُضَفَ نَمْ رِيَخَمْلَعْلَا
مُكْنِي دُرِيَخَوَةَدَابَعْلَا
يَنَأَرَبَطَلَأَهَأَورَ .عَرَوْلَا
رَأَرَبَلَأَوْ

Хузайфа ибн Ямон розияллоҳу анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам менга:

«Илмнинг фазли ибодатнинг фазлидан яхшидир. Динингизнинг яхшиси вараъдир», дедилар».

Табароний ва Баззор ривоят қилишган.

يَصَرْهُلِلِإِذْبَعْنْبِرَبِّجُنَاحٍ
دُنْعُلُجَرَرَكُذَلِاقُونَعُهُلِلِا
هُلِلِا يَلَصَهُلِلِأَلْوُسَرِ
هَدَابَعَبَمَلَسَوْهَيَلَعَ
عَرَوبُرَخَآرَكُذَوْهَدَاهَتْجَأَو
يَلَصَهُلِلِأَلْوُسَرَلَاقَفِ
لَدْعُيَأَلَ «هَمَلَسَوْهَيَلَعُهُلِلِا
عَرَوْلَا يَشْبُعَرَوْلَا».

Жобир розияллоҳу анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларида бир кишининг ибодати ва ижтиҳоди зикр қилинди ва бошқа бир кишидаги вараъ зикр қилинди. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Вараъга ҳеч нарсани тенглаштириб бўлмайди», дедилар».

هُللا يَضْرِبُهُ يَبْأَنْعُ
 نْبُنْسَحْلَا دَخَأْ لَاقُونْعُ
 =هَرْمَتُونْعُ هُللا يَضْرِي لَعَ
 أَهَلَعَجَفَهَقَدْصَلَارْمَتْنَمَ
 يَبْنَلَا لَاقَفَهَيْفَ يَفِ
 لَاقْمُثَ، أَهَرْطَيْلَ «خَكْخَكَ»
 لُكْأَنَلَّا نَأْتَرْعَشَأَمَأَ
 نَأْخَيْشَلَأَهَأَوَرَ . «هَقَدْصَلَا
 لَانَأْتَمْلَعَأَمَأَ» «مَلْسُمَلَوَ
 لَانَأْتَمْلَعَأَمَأَ» لَاحَتَهَقَدْصَلَانَلَلَحَتَ

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Ҳасан ибн Али розияллоҳу анҳу садақанинг хурмосидан бир дона олиб, оғзига солди. Бас, Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Қиҳқиҳ!» деб ташлатмоқчи бўлдилар. Сўнгра:

«Биз садақа емаслигимизни сезмаганмидинг?» дедилар».

Икки шайх ривоят қилишган.

Муслимининг ривоятида:

«Бизга садақа ҳалол әмаслигини билмабмидинг?!» дедилар», дейилган.

فَيَعْضُدْكَمْبَالَوْ
لْقَعْلَ «رَذِيْبَأْثِيْدَحْنُمْ
فَكْلَلَكَعَرَوْلَوْرِيْبَدَلَلَ
قُلْخَلَنْسُحَلَبَسَحَلَوْ».

Ибн Можа зайд санад ила Абу Зарр розияллоху анхудан ривоят қилган узун ҳадисда шундай дейилади:

«Тадбирга ўхшаш ақл йүқ. Үзини тишишга ўхшаш пархезкорлик йүқ. Ҳусни хулқчалик ҳасаб йүқ».

Имом Ахмад «Зухд»да Мұхаммад ибн Сийриндан ривоят қилади:

«Абу Бакр Сиддиқ розияллоху анхудан бошқа одамнинг еган таомини үзини мажбурлаб қусиб юборганини билмайман. Унга бир таом келтирилган эди, ундан еди. Кейин унга:

«Буни Ибн Нуъмон олиб келган эди», дейилди.

«Менга Ибн Нуъмоннинг коҳинликдан топганини егиздингизми!?» деди-да, үзини мажбурлаб қусиб юборди».

Абу Нуъайм «Хуля»да Зайд ибн Арқам розияллоху анхудан ривоят қилади:

«Абу Бакр Сиддиқ розияллоху анхунинг бир қули бўлиб, у ишлаб, бир нарсалар топиб келар эди. Бир кеча у таом олиб келди. У киши ундан бир луқма тановул қилди. Қул унга:

«Сенга нима бўлди? Ҳар кеча мендан сўрар эдинг. Бу кеча сўрамадинг?» деди.

«Бунга мени очлик мажбур қилди. Буни қаердан топдинг?» деди у.

«Жоҳилият пайтида бир қавмнинг олдидан ўтиб, уларга дам солган эдим. Ўшанда улар менга бирор нарса беришни ваъда қилишган эди. Бугун уларнинг олдиларидан ўтиб кетаётсам, тўй бўлаётган экан, ўша ваъда қилган нарсаларини беришди», деди қул.

Абу Бакр: «Мени ҳалок қилай дебсан-ку!» деди ва қўлини ҳалқумига тиқиб, қусишга урина бошлади. У нарса чиқмай туриб олди. Унга:

«Бу нарса фақат сув билан чиқади», дейилди. У бир жомда сув опкелтирдида, ундан ичиб, қусишга уринди. Охири у нарсани чиқариб ташлади. Шунда унга:

«Аллоҳ раҳмингни есин, бир луқмани деб шунчалик қиласанми?!» дейилди. У эса:

«Агар бу жоним билан қўшилиб чиқадиган бўлганда ҳам, албатта чиқарар эдим. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг «Ҳаромдан ўсган ҳар бир жасадга олов ҳақлидир», деганларини эшитганман. Ушбу луқмадан жасадимда бирор ўсиш бўлиб қолмасин деб қўрқдим», деди.

Руҳий тарбия» китобининг 2-жузи асосида тайёрланди

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2021 йил 14 апрелдаги 03-07/2439-рақамли хulosаси асосида чоп этилган.